

Herfstexplosies

De herfst is misschien wel mijn favoriete seizoen. Voordat de natuur zich klaarmaakt voor de winter wordt er eerst nog een feest gevierd. Waar het hele jaar naartoe is gewerkt wordt nu zichtbaar in een explosie van kleuren en geurend fruit. Eerst was er de bloesem die insecten moest verleiden een bezoekje te brengen en de bloem te bevruchten. Na een hele zomer van groei is nu het fruit rijp. Het fel oranje van de pompoenen en de rode blozende appels lijken wel een

wedstrijd te doen en hoor je roepen "pluk mij, eet mij". Wespen doen zich tegoed aan de overmaat aan zoete intens paarse druiven om vervolgens laveloos rond te kruipen. Daarin zijn ze niet alleen, want ook de vogels lusten er wel pap van. Ook de boombladeren doen mee in het kleurenspektakel. Oranjerode esdoorn, cadmiumgele tulpenboom of een amberboom die verkleurt van groen via rood naar geel voor hij het blad eindelijk los kan laten. Het is als een soort carnaval vóór de vastentijd.

Je ruikt het ook. Een vochtige aardse geur hangt er in de lucht. Druppels hangen als pareltjes in de spinnenwebben. Koeien zweven boven een laagje mist in de weilanden en lijken pootloos te zijn. Nog even en dan verdwijnen ze in hun warme stallen. Het is doodstil, geen vogel meer die het hoogste lied zingt. Wel strijken er groepen vogels neer die op doorreis zijn naar het warmere zuiden en nog even wat willen eten onderweg. Anderen vliegen in een ruk van het hoge noorden naar het diepe zuiden, een super prestatie. Een lichte melancholie maakt zich van mij meester. Het einde van de levenscyclus kondigt zich aan en alles maakt zich op voor de winter.

Maar ook striemende regen, dichte mist en flinke stormen horen bij de herfst. Drie keer op een dag tot op je vel nat regenen in een lekkend regenpak en je paraplu binnenste buiten laten blazen maken me minder blij, maar thuis wacht warme chocolademelk en een spinnende poes op schoot.

En dan zijn er nog de paddenstoelen. Met hun vele vormen en kleuren lokken ze ons toch weer naar buiten. Misterieuze dingen zijn het, ze verschijnen uit het niets en zijn ook zo weer weg. Geen wonder dat men vroeger dacht dat heksen er wel iets mee te maken moesten hebben. Sommige namen als heksenkring, duivelsei, dodemansvingers en satansboleet herinneren hier nog aan. Ze lijken soms op een spons, gewei, knotsje of snot. Maar de meest populaire paddenstoel is toch wel de vliegenschwam. Een witte steel met daarop een rode hoed met witte stippen (en daarop héél soms een kabouter, maar die zie je pas als je er van hebt gegeten..).

Tekst en foto: Ada van der Aar